

A dalt, un carrer de Seròs, encara amb garlandes de la recent festa major. A sota, Nour Eddin Bouhbouh a la plaça de les escoles i una imatge de les cigonyes del campanar.

dones de Seròs se n'anaven a *destapar*: gràcies a un artesanal sistema de protecció dels cavallons, que de nit es cobrien amb els *taps* fets de canya i espart (i protegien així les plantes dels rigors nocturns), les tomates de Seròs van fer fortuna: perquè eren les primeres de la temporada i perquè tenien un gust intens característic.

L'arribada de la fruita i les noves tècniques de cultiu van deixar els *taps* de banda. Però potser podríem dir que Seròs continua anant avui, metafòrica-

ment, a *destapar*. Si més no, és l'expressió que de seguida ens evoquen les dues dones, Noemí Serra i Teresa, que s'aturen un moment a comentar això de la consulta abans d'entrar al magatzem de fruita on treballen: si l'una, Teresa, respon que "es pot fer lliurement, no? No hi veig problema. Si es vol provar, es fa, i així la gent ja sap per on s'encara", l'altra, que corrobora les paraules de l'amiga, encara hi afegeix: "A mi em pareix correcte, evidentment. I aniré a votar." I ho rebla, finalment: "I hi votaré a favor, és clar."

Les coses han canviat molt, a Seròs i la contornada, les darreres dècades. Francesc Agustí, a qui l'edat ha permès de veure en directe bona part d'aquesta evolució, és optimista: "I més que n'hi haurà, de canvis. Més que n'hi haurà. Perquè anem pel bon camí."

Núria Cadenes

A bans d'entrar al despatx de l'alcaldia, hi ha, per acollir el visitant i fer-li el temps més passador, un parell de sofàs amb la premsa del dia. Ni que fos fet a posta, un titular a tota plana hi anuncia que les Borges Blanques (Garrigues) ha decidit de dur a terme una consulta com la d'Arenys de Munt. A Seròs també ho veuen clar:

—Ja hem encarrilat els projectes de serveis (hem inaugurat un pavelló esportiu, ara som a punt de fer una residència d'avis...); és un bon moment per a posar-nos en això. Cal agafar consciència d'una vegada per totes. Ara, farem allò que toca fer: pedagogia. I explicarem per què aquest alcalde ara ve amb això de la independència.

—**Va, per què?**

—Doncs perquè jo veig molt clar el meu sentiment de pertinença, el meu ideari. Estimo aquesta terra. I perquè la gent també se sent d'aquí. I hem d'incorporar la pedagogia sobre la importància d'aquest sentiment. Com que som en un poble petit, podem anar casa per casa raonant-ho. I pensem fer-ho. Ara que hem acabat les festes organitzarem el nostre equip i farem aquesta pedagogia: el dia que ens plantejarem la consulta, ha de passar com a Arenys: hem de guanyar.

—**De seguida vàreu donar suport a l'Ajuntament d'Arenys de Munt.**

—Sí: quan hi posa la pota l'advocacia de l'estat és quan diem: "Som-hi."

—**Per què?**

—Per un esperit de rebel·lia. Per allò de dir: "Ah, sí? Doncs ara més." És el punt d'inflexió. No hem d'acceptar que ens vinguin a prohibir una cosa tan simple i democràtica com aquesta. És que no se n'han adonat, que Europa funciona d'una altra manera? Ho exposarem al ple de l'ajuntament, a veure què hi diu. Encara que no tingui cap vinculació o que puguem entrar en una il·legalitat. [Fa una pausa.] Bé, en aquest cas, què? Quedaria reflectit a l'acta. Que algú diria: "És il·legal"? Doncs molt bé. Què hi vols fer? [Estén les mans endavant, ajuntant els canells.] Agafa'm, si vols. Quin problema hi ha? El que em satisfà és que, a 58 anys, això em fa retrobar amb els temps de joventut, amb certa rebel·lia que potser s'ha anat perdent. I dius: "Provem-ho." És un risc? Jo no hi veig cap risc.

"No hi veig problema. Si es vol provar, es fa, i així la gent ja sap on s'encara"

“La consulta d’Arenys pot portar a la independència”

JORDI PLAY

Gabriel Pena és vice-president de la Diputació de Lleida i alcalde de Seròs per ERC. Va ser el primer batlle a donar públicament suport a Arenys de Munt. També prepara una consulta.

—De fet, un dels eslògans d’Arenys de Munt era: “Tingues seny, vota independència.”

—Jo n’hi vaig posar un altre, potser contundent, que es va sentir per Catalunya Ràdio: “Ja n’hi ha prou.” L’únic que em fa por és que algú vulgui apropiarse aquest moviment, que neix del món municipal. Els partits polítics, les plataformes importants, que tenen força i recursos, han d’estar a punt per donar el suport logístic, econòmic, moral... el que sigui, per tal que tot municipi que vulgui fer una consulta tingui totes les possibilitats a l’abast.

—Parleu d’un afer interpartidista.

—Si surt que sí serà perquè ho dirà gent que a les autonòmiques votarà ERC, PSC, CiU, PP, Reagrupament... tot.

—Quin paper penseu que haurien de fer-hi diputacions i Generalitat, en aquesta qüestió?

—M’agradaria que la Diputació de Lleida tingués la iniciativa. Pot ser difícil. Això no entrava en el nostre pacte amb PSC i Unitat d’Aran. Però potser seria interessant de saber què en pensen els diversos partits. Mira, potser ho proposaré i tot. I podria passar això mateix al Consell Comarcal del Segrià.

—Heu exposat cap calendari?

—Jo vaig ser dels primers a dir això del 6 de desembre. Ho deia amb la boca petita i en confiança, però és una data molt llaminera. Mira, al meu poble, quan hi ha festa s’entén que al matí hi ha missa i després alguna cosa per passar bé la tarda. Aquest dia no hi ha missa

de precepte, però hem inventat coses: les mestresses de casa organitzen un esmorzar, fem una cursa popular i una tirada de bitlles... La quantitat de gent que s’hi concentra i el dia distès que fa és digne de veure. Després fem una tarda de cafè, amb partida i més coses. Bé, és el dia de la *constitución*, del *reglamento intocable*, no? Una bona ocasió per dir: “No nos emprenen, que hacemos la consulta.” En tot cas, és important que no s’allargui més enllà de final d’any, perquè l’any que ve és electoral i partits i entitats podrien descafeïnar la cosa, amb l’“ara no toca”, el “sigueu conscients que estratègicament no és bon moment” i etcètera.

—Qui la convocarà?

—La impulsem nosaltres i la convocarà... una entitat cultural, cívica, social... Volen això, no? Doncs serà. Que volen que es faci en un espai que no sigui de l’ajuntament? Doncs molt bé. Cap problema. Tot això són minúcies.

—Quin valor hi doneu, a una consulta no vinculant?

—És importantíssim. Si la major part dels pobles de Catalunya —i tenim temps, d’aquí a les autonòmiques— diuen que volen la independència, i surten resultats com el d’Arenys (encara que hi ha llocs on tindriem molta feina a fer, abans de la consulta), quin és el partit polític d’aquí que diu: “Farem una política contrària al que vostès volen”? És a dir: aquesta qüestió ja condiona. Penso que això farà que la major part dels partits la incorporin als seus programes. I si aquests partits tenen bons resultats, la major part de la feina és feta de cara al Parlament Europeu. És clar que el camí és llarg, però podem tenir-hi unes bases establertes.

—L’alcalde de Barcelona va afirmar que la consulta és un acte que “no porta enlloc” i que ha rebut “una atenció exagerada” ...

—La consulta d’Arenys ens pot portar a la independència. A veure: a què pot portar el primer totxo que es posa d’un gran gratacel? A un gran gratacel, és clar. I no és sinó un totxo, no? Si el senyor Hereu no és capaç d’entendre-ho... Jo hi vaig anar, a Arenys, i va ser magnífic, tot ple de gent i amb aquella alegria, amb aquella consciència i aquella correcció... Com es pot dir que no va ser important?

Núria Cadenes